

«Η Τήνος είναι ένας εμβληματικός τόπος για την πατρίδα μας αλλά και για την ορθοδοξία ολόκληρη», είπε ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης κκ Δωρόθεος σε συνέντευξή του στην **Μαρεβίνα Κουτσοβασίλη** για το briefingnews.gr.

Θα έλεγα και πέρα των ορίων της Ορθοδοξίας. Είναι τόπος της προσευχής, είναι ο τόπος πολλών δακρύων, όχι μόνο παρακλήσεων αλλά και ευγνωμοσύνης, και αυτό κυρίως έχει σημασία. Είναι ο τόπος πολλών θαυμάτων, όχι με έννοια που οι άνθρωποι τα αντιλαμβάνονται και θέλουν να τα βλέπουν, αλλά πολλών θαυμάτων εσωτερικής αναγεννήσεως του ανθρώπου και πνευματικής ανακαινίσεως. Όταν έρχεται εδώ ένας προσκυνητής βεβαρημένος από πολλά πράγματα και μετά την επικοινωνία του μέσα στον ναό της Παναγίας, με την Αγία Εικόνα, με τον πνευματικό στο εξομολογητήριο, με την Θεία Λειτουργία, με την συμμετοχή του στην ζωή της εκκλησίας, την μυστηριακή, ο άνθρωπος αυτός αναγεννάτε εσωτερικά, αισθάνεται ανακούφιση, φεύγει γεμάτος ελπίδα, γεμάτος κουράγιο.

Ως ιεροκήρυξ που υπηρέτησα την Μητρόπολη αυτή 25 χρόνια, ερχόμενοι τον Δεκαπενταύγουστο εδώ με εντολή του προκατόχου και διακονούσα στο Ιερό Ίδρυμα.

Εκατοντάδες άνθρωποι έρχονται στα εξομολογητήρια, σε έναν πνευματικό που τον έβλεπαν πρώτη φορά μπροστά τους, ξεδίπλωναν την ψυχή τους.

Μπορώ να σας βεβαιώσω ότι ήρθαν άνθρωποι εδώ απογοητευμένοι έως στο χείλος του γκρεμού για την ζωή τους, για τα προβλήματα τους, έφυγαν από την Τήνο τελείως διαφορετικοί άνθρωποι. Ανέβηκαν φορτωμένοι πολλά φορτία στα

σκαλοπάτια της Παναγίας και έφυγαν ανάλαφροι, ήταν η ομολογία τους αυτή. Για αυτό μέσα μου είναι ακράδαντη η πίστη και η βεβαιότητα, ότι αυτά είναι τα θαύματα που συντελούνται σήμερα στην Τήνο.

Είναι πάρα πολλά αυτά τα θαύματα σε ανθρώπους κάθε ηλικίας και ιδιαίτερα σε νέους ανθρώπους. Εδώ, λοιπόν, βιώνουμε κάθε χρόνο, γιατί η Τήνος δεν είναι μόνο Αύγουστος, η Τήνος είναι όλος ο χρόνος, ακριβώς αυτή την ανάγκη του ανθρώπου να προσεγγίσει τον Θεό. Η ανάγκη του ανθρώπου να πιστέψει και ακόμα η ανάγκη του ανθρώπου να βγάλει από μέσα την αμφισβήτηση για αυτό που του είπα, για αυτό που έζησε.

Έρχονται, λοιπόν, εδώ οι άνθρωποι και ξεδιπλώνουν μπροστά στην Αγία Εικόνα, με έναν τρόπο δικός τους προσωπικό, την ψυχή τους και είμαι βέβαιος για αυτό, ότι η Παναγία, κανέναν δεν αφήνει κατισχημένο. Πάντοτε δίνει την απάντηση με τον δικό της τρόπο. Αυτό το βιώνουμε όλο τον χρόνο στην Τήνο και τα βλέπουμε στα πρόσωπα των ανθρώπων, όταν γεμάτα ιλαρότητα, γεμάτα ελπίδα και αισιοδοξία, φεύγουν και επιστρέφουν στα ίδια»

Ο Σεβασμιότατος μίλησε και για την καταστροφή στο Μάτι κι αναφέρθηκε στην μεγάλη αυτή καταστροφή με πόνο :

«Έχουμε απομακρυνθεί από τον Θεό και η απομάκρυνση μας έκανε να ξεχάσουμε, τι είναι αυτό που μας έδωσε να διαχειριστούμε και μέσα στο οποίο να ζούμε. Μας έδωσε μια επίγεια πανανθρώπινη περιουσία και είναι αυτός ο κόσμος.

Κόσμος σημαίνει κόσμημα, και μας την εμπιστεύτηκε. Στην Παλαιά Διαθήκη κατά την αφήγηση των ημερών της Δημιουργίας, ο συγγραφέας την κάθε χρονική περίοδο της Δημιουργίας του κόσμου την επιλέγει με την εξής φράση: **«Και είδε ο Θεός τα πάντα όσα εποίησε, και είδε καλά λίαν»**, αλλά όπως ξέρουμε το καλά λίαν επιδέχεται δύο προοπτικές, μία προς τα κάτω που είναι το χειρίστο, το κακό, και μία προς τα πάνω που είναι το άριστο.

Ο Θεός λοιπόν έκανε καλόν λίαν τον κόσμο και άφησε σε εμάς τους ανθρώπους την δυνατότητα το καλό λίαν να το κάνουμε άριστο και εμείς δυστυχώς αντί να το κάνουμε άριστο, το λίαν καλό το έχουμε κάνει κάκιστο. Μας λείπει λοιπόν η εμπιστοσύνη μας στον Θεό, στο σχέδιο του Θεού για την ζωή μας και έχουμε καταστεί αγνώμονες και επιλήσμονες των υποχρεώσεών μας απέναντί του. Καταστρέφουμε την φύση, καταστρέφουμε την θάλασσα, καίμε δάση, μολύνουμε τον αέρα, έχουμε εξαφανίσει είδη ζωής, άλλα κινδυνεύουν με εξαφάνιση και βέβαια αν θεωρήσουμε ότι όλα αυτά είναι άψυχα αλλά δημιουργήματα του Θεού πρέπει να τα σεβαστούμε.

Πως κανείς να εκφραστεί και τι να πει κανείς όταν μέσα από αυτή την απερισκεψία μας, την μανία μας την καταστροφική, δολοφονούμε συνανθρώπους μας, καίμε ένα δάσος, καίμε λίγα χόρτα και καίμε μαζί 100 ανθρώπους. Πως μπορεί λοιπόν κανείς να πει και να εκφραστεί γι αυτή την συμπεριφορά του ανθρώπου; Είναι συμπεριφορά αποστασίας από το θέλημα του Θεού και είναι ακόμα συμπεριφορά

αχαριστίας απέναντι του ακόμα και αχαριστίας απέναντι στον ίδιο τον συνάνθρωπό μας. Ήταν μια θλιβερή ιστορία για την πατρίδα μας τα πρόσφατα γεγονότα.

Αμέσως στο Ιερό μας Ίδρυμα τελέστηκε δέηση και για την κατάπαυση του πυρός και για την ανάπαυση των ανθρώπων που τόσο άδικα έφυγαν από αυτή την ζωή. Μου έγραψε ένας Μητροπολίτης του Λεκανοπεδίου θέλοντας να με ευχαριστήσει σε μια επιστολή συμπαραστάσεως που του έστειλα ότι με δάκρυα στα μάτια κήδεψα μικρά παιδιά, νέους ανθρώπους, γέροντες. Νομίζω ότι οι φωνές αυτών των ανθρώπων δεν θα παύσουν να μας ανακαλούν όλους στην θέση μας και να μας υποδεικνύουν συνεχώς την ευθύνη που έχουμε απέναντι σε αυτόν τον κόσμο μέσα στον οποίον ζούμε. Νομίζω ότι θα πρέπει να είμαστε πολύ πιο προσεκτικοί, νομίζω ότι θα πρέπει να παύσει αυτή η ασέβεια που κυριεύει την ζωή μας και να παύσουμε να είμαστε τόσο εγωιστές που να πιστεύουμε ότι θα ζήσουμε χωρίς Θεό. Νομίζω ότι αυτός ο εγωισμός είναι που ως ύβρις, με την αρχαιοελληνική έννοια της λέξεως, ως δηλαδή εγωισμός αποστασία, είναι που τιμωρείται πολλές φορές, όχι γιατί ο Θεός είναι τιμωρός αλλά γιατί θέλει να μας διαπαιδαγωγήσει και όχι ότι ο Θεός θέλει να σκοτώνονται οι άνθρωποι που, είναι δημιουργήματά του, τα τελειότερα μάλιστα δημιουργήματά του, αλλά γιατί πρέπει να καταλάβουμε ότι είμαστε τόσο μικροί και ασήμαντοι μέσα σε έναν κόσμο που είναι παντού η παρουσία του Θεού και εμείς εθελοτυφλούμε και δεν θέλουμε να τον δούμε.»

Σε άλλη ερώτηση μας σχετικά με το θέμα που προέκυψε το προηγούμενο διάστημα, σχετικά με το Ίδρυμα της Παναγίας της Τήνου και το πώς αυτό βρέθηκε «ακέφαλο», για πρώτη φορά ύστερα από 195 χρόνια, ο Σεβασμιώτατος μας δήλωσε τα εξής:

«Θα πω μερικές γενικές αρχές. Εδώ είναι ένα Ιερό Ίδρυμα, Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου εποπτευόμενο από το Κράτος, από τον εκάστοτε Υπουργό Παιδείας. Εδώ η Εκκλησία δεν έχει καμία ανάμειξη ως διοικούσα εκκλησία. Ο μόνος λόγος που έχει η διοικούσα εκκλησία στο Ίδρυμα, είναι ότι ο εκάστοτε Μητροπολίτης Σύρου είναι ισόβιος πρόεδρος της διοικούσας αρχής, τα εννέα μέλη της οποίας, εκλέγονται κάθε τρία χρόνια, όπως ορίζει ο καταστατικός νόμος του Ιδρύματος. Σε όλη την διάρκεια της ζωής του Ιδρύματος από το 1823 μέχρι σήμερα υπήρξαν πάρα πολλές κρατικές παρεμβάσεις, νομοθετικές ρυθμίσεις, τροποποιήσεις, είτε γιατί το απαιτούσε η εκάστοτε πολιτική κατάσταση για διάφορους λόγους, είτε γιατί το ζητούσε η εκάστοτε τοπική αυτοδιοίκηση, πάλι για διάφορους λόγους. Οι πρόσφατες νομοθετικές ρυθμίσεις, οι οποίες ψηφίστηκαν από την Βουλή τον Φεβρουάριο μετά από πρόταση βουλευτών και οι οποίες έγιναν δεκτές ο Υπουργός Παιδείας, όριζαν για λόγους που δεν χρειάζεται τώρα να τους αναφέρουμε να επανακηρυχθούν εκλογές το 2018, ενώ είχε εκλεγεί κανονικά διοικούσα επιτροπή τον Δεκέμβριο του 2017, και η νέα διοίκηση που θα προήρχετο, από αυτές να αναλάβει την ευθύνη της τον Οκτώβριο του 2018. Άρα από τις 30 Ιουνίου έως τις 30 Οκτωβρίου δεν θα υπήρχε διοίκηση.

Ο νόμος, ο νομοθέτης, η τροπολογία όπως γράφτηκε, με προχειρότητα, σκοπιμότητα, όπως θέλετε πείτε το, δεν ξέρω, άφηνε ακέφαλο επί τέσσερις μήνες το ίδρυμα, χωρίς διοίκηση και μάλιστα μέσα στο καλοκαίρι, με τις δύο μεγάλες

γιορτές στις 23 Αυγούστου που είναι η γιορτή της Αγίας Πελαγίας και στις 15 Αυγούστου την σημερινή και αυριανή πανήγυρη. Εξαναγκάστηκα ως πρόεδρος, με αίσθημα ευθύνης απέναντι στο Νομικό Πρόσωπο, του οποίου προϊστάμαι και με άλλους τέσσερις επιτρόπους, οι οποίοι συνυπέγραψαν, να καταθέσουμε αίτηση στο συμβούλιο επικρατείας και να ζητήσουμε να μην μείνει ακέφαλο το ίδρυμα, δηλαδή η διοίκηση που υπάρχει να συνεχίσει την θητεία της μέχρι τον Οκτώβριο. Πράγματι το Συμβούλιο της Επικρατείας δικαίωσε την προσφυγή μας και για λόγους δημοσίου συμφέροντος, όπως αναφέρει ενέκρινε η υπάρχουσα διοίκηση να παρατείνει την θητεία της μέχρι 30 Οκτωβρίου.

Υπήρξε δηλαδή μία νομοθετική πρόβλεψη η οποία άφηνε ένα κενό, το οποίο ευτυχώς θεράπευσε η δικαιοσύνη».

«Το Ιερό Ίδρυμα, λοιπόν, έχει μια φιλανθρωπική δραστηριότητα, η οποία αγκαλιάζει την Τήνο, τα υπόλοιπα νησιά της Μητρόπολης, όλη την Ελλάδα αλλά και την Ιεραποστολή στο εξωτερικό.

Τα χρήματα της Παναγίας δεν καταμετρώνται, ούτε καν από την Διοικούσα Επιτροπή, αλλά από Λαϊκή Σύναξη. Η όλη διαδικασία έχει ως εξής:

Αναγγέλλεται ότι υπάρχει καταμέτρηση των χρημάτων και έρχεται όποιος θέλει από την Τήνο, άντρας γυναίκα, νέος ηλικιωμένος και παρίσταται στις καταμετρήσεις. Τα χρήματα δεν μένουν στο Ίδρυμα, αλλά με συνοδεία αστυνομικού, ο οποίος παρίσταται στην καταμέτρηση καθώς και των διευθυντών των τραπεζών μεταφέρονται κατευθείαν στα θησαυροφυλάκια των τραπεζών της Τήνου. Εκεί φυλάσσονται και εν συνεχεία διοχετεύονται στους λογαριασμούς του Ιδρύματος. Το Ίδρυμα ως κρατικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, υπόκειται σε έλεγχο, δηλαδή εμείς για να δώσουμε φιλανθρωπία 100 ευρώ σε έναν άνθρωπο, θα πρέπει να κάνουμε αίτηση, για την οποία θα αποφασίσει η διοικούσα επιτροπή. Στη συνέχεια θα πάει η απόφασή μας στην Σύρο, όπου ο πάρεδρος του ελεγκτικού συμβουλίου, θα την εγκρίνει ως καλώς έχουσα, θα την επιστρέψει πίσω και μετά θα πάρει ο ενδιαφερόμενος τα χρήματά του.

Άρα εδώ υπάρχει απόλυτη οικονομική διαφάνεια, απόλυτη και αρίστη διαχείριση και βεβαίως υπάρχουν μέσα από την διαδικασία του νόμου, νομοθετημένα ποσοστά που παίρνουν, από τα έσοδα του Ιδρύματος, οι διάφοροι φορείς : 10% ο δήμος Τήνου, όλο τον προϋπολογισμό του το Γηροκομείο της Τήνου, όλο τον προϋπολογισμό του το Ίδρυμα Τηνιακού Πολιτισμού, 5% η αποστολική διακονία και 2% η Ιερά Μητρόπολης για το φιλανθρωπικό της έργο.

Το έργο του Ιδρύματος είναι να δίνει βοηθήματα σε όλη την Ελλάδα και να δίνει βοηθήματα σε Τηνίους συντοπίτες μας. Κάθε καλοκαίρι προσλαμβάνουμε 45 περίπου άτομα τριμηνίτες και οκταμηνίτες, οι οποίοι έρχονται εδώ και εξασφαλίζουν έναν μισθό και διακονούν το ίδρυμα το καλοκαίρι, για να καλύψουμε τις ανάγκες χιλιάδων προσκυνητών που καταφθάνουν στο προσκύνημα και πρέπει να είμαστε ανά πάσα ώρα έτοιμοι.

Έχουμε και εθελοντική εργασία, η οποία είναι συγκινητική, σε όλους τους τομείς

δράσεως μας. Η Παναγία αγκαλιάζει όλους τους ανθρώπους και ιδιαίτερα τους οικονομικά αδύναμους, όποιος ζητήσει την βοήθειά της στο μέτρο του δυνατού θα απολαύσει μιας δωρεάς μικρής ή μεγαλύτερη, που δεν την παίρνει από εμάς. Εδώ όλα είναι δικά της, εμείς απλώς τα διαχειριζόμαστε με σεβασμό και αίσθημα ευθύνης. Είναι σαν να το παίρνει ο άνθρωπος από το χέρι της ίδιας της Παναγίας, γι αυτό έχω πει πολλές φορές και το επαναλαμβάνω στους προσκυνητές και στις ομιλίες μου, ότι αυτό που φιλότιμα ρίχνει ο άνθρωπος στο παγκάρι, για να ανάψει το κεράκι του, ανταποδίδεται στην κοινωνία αμέσως. Δεν παραμένει εδώ.

Το ίδρυμα έχει μια περιουσία που άνθρωποι ακόμα και σήμερα αφήνουν με διαθήκη, όπως ένα σπίτι, ένα κατάστημα... Όλα αυτά αξιοποιούνται ή νοικιάζονται και τα έσοδα πηγαινούν στη συντήρηση του φιλανθρωπικού μας έργου. Βεβαίως υπάρχουν και εδώ οικονομικά προβλήματα, παρόλα ταύτα, η παρουσία των ανθρώπων, η αγάπη τους, κυρίως όμως η Χάρη της Παναγίας, δεν έχει στερήσει το Ίδρυμα, από αυτή την ελπιδοφόρα φιλανθρωπική του δραστηριότητα».

Στη ερώτηση μας αν υπάρχουν ευεργέτες από το εξωτερικό που να ενισχύουν το έργο του Ιδρύματος ο Μητροπολίτης κ. Δωρόθεος, ήταν κατηγορηματικός, «Ευεργέτες από το εξωτερικό δεν έχουμε...»

Πηγή: BriefingNews